

Redakcja i Administracja
Warszawa
 ul. Wawerska 7—Tel. 5.06.70

Kraków
 ul. Św. Tomasza 11-B
 Telefon 103.10

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

WYCHODZI CODZIENNIE RANO

WYDAWCA: RADA NACZELNA P.P.S.

Cena 10 groszy

Miesięcznie złotych 2.50

Zagranicą złotych 5.60

Konto P.K.O. w Warszawie Nr. 29.129

Poczta Prekazy Rozrachunkowa

Urząd Pocztowy Warszawa i Kartofelna N. 110

Warunki prenumeraty, w Krakowie z odnośnikiem miesięcznie zł. 2.50, na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, powyżej gr. 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne na wyraz 20 gr. Postróżnienie i zastraszanie pracy bezpłatne. Ogłoszenia tabelaryczne o 80 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i wydających 6-10 kolumn. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Rozgromienie hitlerowców przywróciło spokój w Sudetach Czechosłowacja nie zgodzi się na plebiscyt i nie wpuści żadnej policji międzynarodowej do swego kraju

WICE-PREMIER CZECHOSŁOWACJI BECHNE

Hitlerowcy uciekają z Czechosłowacji

Skutkiem wprowadzenia stanu wojennego na obszarze sudeckim Hitlerowcy uciekają z Czechosłowacji. Zamożniejsi z nich osiedli w Wiedniu, podczas gdy dla emigrantów uboższych, którzy znaleźli przytułek w wioskach austriackich, założone zostaną wkrótce obozy w Austrii dolnej i górnej w Nofels 5 do 6. W Wiedniu po-

Jak już podaliśmy wicepremier i minister komunikacji Czechosłowacji Bechne udzielił wywiadu „Lidovym Novinom”, w którym oświadczył, iż CZECHOSŁOWACJA ZA CAŁĄ STANOWCZOSCIĄ PRZECIWI STAWI SIĘ PLEBISCYTOWI. Plebiscyt w Czechosłowacji nie rozwiąże sprawy mniejszości, ponieważ nawet w razie jego przeprowadzenia duża ilość Niemców pozostałaby w granicach Czechosłowacji i w dalszym ciągu pozostałoby otwarte zagadnienie mniejszości. Wicepremier wyzwa społeczeństwo do spokoju i zaufania dla Rządu, oświadczając, że „NIE BĘDZIE ŻADNEGO PLEBISCYTU, ANI ŻADNEJ POLICJI MIĘDZYNARODOWEJ”. Porządek przywrócimy sami i sami go utrzymamy. Sami też zrealizujemy równouprawnienie wszystkich narodowości w Republice.

Spokój w Sudetach

SZTAB ROZGROMIONEJ PARTII HITLEROWSKIEJ W SUDETACH

Wedle doniesień prasy czeskiej rozciąganie partii sudecko-niemieckiej spowodowało całkowite upokojenie w Sudetach. Strajk generalny nie powiódł się. Hitlerowcy spłaczają z zapewnieniami lo-

jalności wobec republiki czechosłowackiej. Przywódcy partii uciekli z granic, szereg zaś funkcjonariuszy szroniactwa sudeckonarodowego zostało aresztowanych.

Według „Daily Express” hitleryzm wysuwa następujący projekt plebiscytu, który ujęty jest w następujących punktach:

- 1) Odstąpienie przez Czechosłowację Niemcom tych obszarów sudeckich, na których ludność niemiecka stanowi przeszło 50 proc.;
- 2) Utworzenie systemu kantonów dla pozostałego obszaru, na którym ludność niemiecka wynosi mniej niż 50 proc.;
- 3) Gwarancja nowej granicy przez państwa sąsiadujące z Czechosłowacją;
- 4) Gwarancja nadgródna W. Brytanii, Francji i Włoch.

„Daily Mail”, informując w podobny sposób o rozmowie Hitlera

PREZYDENT CZECHOSŁOWACJI BENESZ

z Chamberlainem, oświadczył jednak, że ludność niemiecka na obszarach, które miałyby być odstąpione na 75 proc.

Henlein odwiedził incognito Czechosłowację

Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Eger: W piątek w godzinach rannych Konrad Henlein odwiedził, zachowując ścisłą incognito, Eger. Henlein, któremu towarzyszyło dwóch posłów niemieck-

ko-sudeckich, przeprowadził szereg rozmów z przebywającymi w mieście przewodcami partii, po czym opuścił Eger, udając się w nieznanym kierunku.

Amerykańska Rada Gabinetowa obraduje nad sytuacją

Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem prezydenta Roosevelta trwałe dwudniowe posiedzenie rady sekretarzy stanu. Po zakończeniu posiedzenia nie wy-

dano żadnego komunikatu oficjalnego, nie ulega jednak wątpliwości, że tematem obrad była aktualna na sytuację międzynarodową.

Śnieg w Tatrach

Gwałtowne ochłodzenie, jakie nastąpiło wczoraj po parogładnym deszczu, spowodowało w Tatrach obfity opad śniegu. Tym razem śnieg pokrył już nie tylko wyższe szczyty tatrzańskie, ale nawet lasiste re-

giony, a więc już do wysokości około 1100 metr. nad poziom morza. W godzinach popołudniowych nastąpiło wystąpienie, ukazując cały łabęch Tatr, pokryty grubą powłoką śnieżną.

Manewry czerwonej floty na morzu Bałtyckim

Wczoraj zakończyły się manewry czerwonej floty Morza Bałtyckiego, które odbyły się pod kierownictwem dowódcy floty, flagmana Lewczewa na wodach Bałtyku i w zatoce Fińskiej. Manewry odbywały się w bardzo trudnych warunkach atmosferycznych, gdy przez cały czas padały ulewne deszcze. W ostatnim dniu manewrów

szalała na morzu gwałtowna burza, która spowodowała poważne uszkodzenia okrętów sowieckich. Kilka łodzi podwodnych z powodu zepsucia silników musiało przystać do portu. Obecnie okręty sowieckie zarzucają kotwice w porcie konstatackim w zatoce Łużskiej.

Niedoszła amnestia na Litwie

Podczas szóstego posiedzenia sejmu litewskiego sekretarz sejmowy oświadczył, że na ostatnim posiedzeniu sejmu wypracował projekt ustawy o amnestii, podpisaną przez dwóch prezydentów Litwy Stulginskisa i Grimbasa. Projekt podpisał 20.748 osób, w tej liczbie znalazło się 1.363

podpisów osób niepełnoletnich. Podważenie według konstytucji, która wówczas obowiązywała, pod projektem ustawy, wreszcie sejmowi nie przeszkadzało, ponieważ po przegłosowaniu, powinno być co najmniej 25.000 podpisów, projekt ten nie został poddany obradom.

MAPA NIEMIEC I CZECHOSŁOWACJI

Wpływ sytuacji politycznej na konunkturę

Jak wiadomo, wczorajszego wyjazd premiera Chamberlaina z Berchtesgarden do Londynu został nazwany w sposób raczej przymiślny i angielskie zapowiedzi ponownego spotkania z kanclerzem Hitlerem wywołały wśród pewnego opinii publicznej. Samo jednak ogłoszenie wiadomości o podróży premiera do Niemiec, komentowane początkowo jako są powściągliwie, a następnie w sposób polityczny w Europie, wywarło na rynkach zbrodniczych tendencję wybitnie

Na frontach Hiszpanii

Komunikat naczelnego dowództwa wojsk rządowych donosi, iż w ostatnich dwóch dniach nie zaszło

na froncie w Hiszpanii nic godnego uwagi.

Bomby w Szanghaju

Agencja Domei donosi z Szanghaju, że w dniu wczorajszym popełniono tam ponownie zamach bombowy. Chińczyk, który po dokonaniu zamachu zdołał zbiec, rzucił z dachu budynku Carlowitz na ul. Szerszym w koncesji międzynarodowej dwa granaty ręczne. Skut-

kiem eksplozji zabił zostali dwaj Chińczycy, kilkanaście zaś osób odniosło rany, wśród nich jeden japończyk. Gmach Carlowitz uwarunkowany jest w Szanghaju od dłuższego czasu za bazę działalności antyjapońskiej.

Wojna w Palestynie

W pobliżu wsi Deir Ghassane w Palestynie, gdzie terroryści arabscy stoczyli w czwartek błąd z brytyjską policją i wojskiem, doszło wczoraj do ponownego starcia, w którym wzięli również uc-

ział wojskowe samoloty brytyjskie. 7 Arabów zostało zabitych. Na południowy wschód od Nazaretu uszkodzili nieznanymi sprawcy rurociąg naftowy, przy czym podpalili wyciekającą ropę.

Premier Chamberlain o swej rozmowie z Hitlerem

Czy to ma być kompromis? Projekt plebiscytu w Sudetach

Lord Runciman przed wyjazdem był u Benesza

Protest Węgier

EGZEME,

30 osób zabitych, 4 statki angielskie uszkodzone
BARCELONA. (ATE). — Trzy, tłum. Podczas raidu tracone zosta-

Delegacja angielskiej Partii Pracy

odbyło się tu posiedzenie narodo-
wej rady Labour Party. W wyni-
ku dyskusji postanowiono wysłać
delegację do premiera celem zio-
żenia memorandum o szanowaniu
Partii Pracy wobec kryzysu. W
skład delegacji wchodził: sir Wal-
ter Clithre oraz członkowie parla-

Minister spr. zagr. Beck przy-
jął w piątek charge d'affaires nie-

Czechosłowacja nie zgodzi się na plebiscyt

Uchwaly komiteu porozumiewawczego Stronnictw Polskich w Czechoslowacji

Obrady Zgromadzenia

Dyskusja nad kry

P. de La Warr zwrócił uwagę na te artykuły paktu, które dotyczą pokojowego zakończenia spory, wypowiadając się za ich zastosowaniem, oraz podkreślił doniosłość uchwał, jakie zapadły niedawno na zjeździe państw neutralnych w Kopenhadze.

Stronny zwoluje

w jakiej mierze możnaby stosować art. 16-ty, przy czym każde państwo byłoby samo przed sobą odpowiedzialne. Niemniej jednak należy utrzymać zasadę, iż agresja przeciwko członkom Ligi Narodów jest sprawą, interesującą wszystkich członków Ligi Narodów.

Kolejny mówca, delegat Peru, pod koniec swojego wystąpienia, po krótkim wstępie, powiedział, że nie ma wątpliwości, iż w najbliższym czasie nastąpić musi zmiana sytuacji politycznej w Peru, co doprowadzi do dyskusji o roli jednomyślnie następujących złożeń:

N. K. W. widzi w RODZIMYM Sejmie i Senacie takt dowodzenia, a nie dowodzenie. Istnieje bowiem rozważanie Izby Usług, które wyszły z wyborów, które miały być obywatelami, które miały być obywatelami.

większość spo. eczeństwa nie
prezentowały woli narodu.
N. K. W. docenia też w zupeł-
ności wyrażone w orędziu Prezyd-
ta Rzeczypospolitej Intencje

Delegat Norwegii p. Koht wyraził
spółkę, że Jowani praca rwała dła-
szy należy liczyć się ze słabością Li-

Policja państwowa otrzymała nakaz zlikwidowania ochotniczego korpusu ochronnego stronnictwa Niemców sudeckich we

Powołanie pod broń

PRAGA (ATE). — Z Pragi donoszą, że ub. nocy Rząd czechosłowacki powołał pod broń 2 dalsze roczniki.

Rozporządzenie o złożeniu broni

zenia Ligi Narodów

Kolejnym mówcą był delegat Chiny z Wellington Koo. Przemówienie swoje poświęcił zagłogowi zbrojeń w Japonii, opisując jej wywołanie wojny nieszczęście.

Zdaniem mówcy, nie jest jednakże to odnośne, aby wywołać jednakoż...

Finlandi p. Holsti.

10. Zakończono w życie uchwały ugodowych, wy

50-

Testuj dbasz o zdrowie

tu,
zo-
nie

NIE POZWÓL, ABY DAWNO

nia
om

W1-
ZO-
VENA-LUX GUM?
AMERICAN
NIGHT JAR

no. B PEEM DS ZAGORONA

Wieloletni Ludowe

Two Laddows

Nadzwyczajny Kongres

1) ordynacja wyborcza z 1935	OBCNYM STANIE RZECZY
r. pozbawiła chłopów całkowicie	MOŻNOŚCI WYRAŻANIA SWOJ
prawa głosowania do Senatu, a	WOLI

Na- zerwując je tylko dla szczupłego
wy grona elity.

2) Taż sama ordynacja wybor-
cza pozbawiła chłopów swobody
zgłaszania kandydatów, pozostawia-
jąc im jedynie wybór między kandyda-
tami, których imienniki zostały już
wpisane na listy wyborcze.

nia na kandydatów, wyznaczo-
Równocześnie N. K. W. adw

niel
81

nych przez odpowiednio dobrane
kolegia wyborcze; decydujący
wpływ na tworzenie kolegów wy
wobec pewnych zmian, k16

ow. orczych, a więc i na wyznacza. nastąpiły w ORDYNACJACH W
ów. ze kandydatów na posłów mają BORCZYCH DO SAMORZĄDU,
nie samorządowe które nie są które JAKOŚ WIEK NIE

re- odbiciem woli wsi, gdyż wyszły z wyborów znanych, z fałszerstw i

Wobec tego więc, że ani ordy.
jednak same przez się WYRAŻ
NIE WOLI LUDNOŚCI i wob
okólnika premiera nakazujące

gła najmniejszej nawet zmianie,
ani też nie zmieniono ciał samo.

OLA rządowych, przy pomocy bezstron- stosunku do udziału w wyborach
nych i rzetelnych wyborów — MA samorządowych. NKW. postar
W SY CHŁOPSKIE. CHOCRY NA- wia wezwac masy chłopskie do

(WET CHCIAŁY, NIE MAJĄ W

Kolosa na glinianych nogach

Ileokro robotnicy i chłopcy wysuwają żądania praw i wolności obywatelskich ludu zmian polityki zagranicznej, nasi mentorzy z „Gaz. Polskiej” i wszyscy polscy totaliści i półtotaliści od razu przypominają o „wolności szlacheckiej” i przestępczą przed „nadmierną wolnością”, która może zgubić Polskę tak samo, jak zgubiła ją w wieku XVIII.

Nie lubię dowodów na podstawie analogii, bo wiem, jak łatwo mogą one, nie operując się o ścisłość faktów — prowadzić do błędnych wniosków. O wiele bardziej wolełbym rozumowanie, oparte o ścisłą logikę i prawdy historyczne.

Polskę zgubiła nie nadmierna wolność narodu, lecz nadmierna wolność części narodu: jego szlachty i elity — zgubiła ją nierówność praw i przywilejów. Ogromna większość narodu bowiem nie tylko nie miała wówczas nadmiaru wolności, którą dziś grozi się, jako odstraszającym przykładem, lecz — przeciwnie — pozbawiona była wszelkiej wolności i jęczała pod knutem drobnego wstawiela, która przywłaszczała sobie prawo reprezentowania całości narodu i jej interesów.

Upadek Polski spowodowały właśnie te elitarno - szlacheckie rządy, które nie chciały się oglądać na interes i tendencje wyzwoleńcze mas chłopiejskich i mieszczańskich. Jeżeli więc ktoś chce się powoływać na „analogię” z tamtym stanem rzeczy — proszę bardzo — niech to robi — i niech sobie na tym przykładzie uświadomi, że każde państwo staje się coraz słabsze w miarę zastępowania w nim wolności i równości obywateli jedynie przez dyscyplinę i posłuszeństwo warstwy rządzącej — obojętne czy nazywie się ją szlachcią, czy elitą.

Przed wojną mówiono o Rosji, jako o kolosie na glinianych nogach. A przecież była tam organizacja i dyscyplina i posłuszeństwo wobec „wodza - bałuszki”, który dysponował prawem

dyktatora — nie mniejszym, niż dzisiejszy wodzowie totalni, — a mimo to Rosja pozostała kolosem na glinianych nogach: pozostała słaba.

SILA NARODU BOWIEM ROŚNIE WRAZ Z WOLNOŚCIAMI OBYWATELSKIMI I WRAZ Z PRZYWIĄZANIEM DO KRAJU, KTÓRE JEST NIE TYLKO INSTYTYKTYWNYM PRZYWIĄZANIEM DO ZIEMI, LECZ RÓWNIEŻ PRZYWIĄZANIEM DO SWOBODY ŻYCIA NA TEJ ZIEMI, — DO SWOBODNEGO MYŚLENIA I DO WYPOWIADANIA TYCH MYŚLI BEZ WĄZÓW I KAJDAN.

Dlatego zawsze, ilekroć ktoś chciał wydobyc jak największą ilość energii, siły i ofiarności z całego narodu — rozszerzał swobodę i wolności obywatelskie. Tak było wszędzie — i tak było w Polsce. W momencie upadku Polski Kościuszkę przez nadanie praw i swobód chłopcom chciał wzmacniać siły powstania. Po jej zmartwychwsta-

niu Naczelnik Państwa — w potrzebie obrony, aby wzmacnić siły Polaków — powierzył rządy nie reprezentantom elity, lecz chłopu bez krawata i socjalistom.

Tak było dotąd zawsze — i tak będzie zawsze. W obliczu poważnego niebezpieczeństwa będzie się zapomniało o przywilejach i elitach — I BĘDZIE SIĘ ROZSZERZAŁO PRAWA I SWOBODY LUDOWE, ROZUMIEJĄC, ŻE TYLKO W TEN SPOSÓB MOŻNA WZMOCNIĆ ISTOTNE SIŁY KRAJU.

Sila narodu i państwa stoi bowiem zawsze w prostym stosunku do jego wolności i praw. Ta prawda ujawniała się już w czasie wielkiej wojny, w której należało dolegać państwu, nie wykładając o sobie urzędów i wojskowych. Obecnie zasada ta przypominał podsekretarz stanu w Stanach Zjednoczonych, Hull, pisząc, że państwa dyktatorskie mają w istocie daleko mniejszą siłę, niż się to wydaje pozornie — i na odwrót: że państwa demokratyczne są znacznie silniejsze, niż się to wydaje.

Warto by przypomnieć sobie i dzieł historii „kolosów na glinianych nogach”, które, będąc w istocie kruche, sądzą, że mogą zapewnić sobie siłę w oparciu nie o wolność, lecz o rozkaz.

ZYGMUNT ŻULAWSKI.

Najlepsze są:
Cukierki
Czekolada
Andruty
„HAZET“

MAŁY FELIETON

Karykatury

Nie pojmuję naprawdę, dlaczego powstał huksek dookoła sprawy albumów karykatur sporządzonych z urzędników Warszawskiej Izby Skarbowej. Jest to demokratyczna karykatura, gdyż dotychczas widywano karykatury wyłącznie ministrów i wysokich dostojników, odgód kto cięknaw, będzie mógł oglądać także karykaturę pomocnika młodszego re-

ferenta N-kiego urzędu skarbowego, a podatnik, który uważa, że go urzędnik zdradził, wymierzając się wyciśnięcie podatku, zakupi karykaturę urzędnika, sprawcy jego niedoli, i zamieni ją w anieł na łaskę. I to będzie jego antykalaksja.

Nie więc tego się nie stało, że z urzędników robi się karykatury. Lepsze to, niż gdyby z karykatur mieli robić urzędników...

Karykatura poza swym zdrowym znaczeniem dla społeczeństwa (uczucie śmiechu, śmiech to zdrowie), podnosi jeszcze ludzi na duchu. Skarykatury urzędników skarbowych przegłąda się w zwirowalnia, porównywa się odlicza z karykaturą i myśli sobie:

No, jeszcze nie jest tak źle za mną. Mogło być gorzej. Byłoby nie ja sam Antynosem, ale na moją IX kategorię lepiej nie potrzeba.

I sam pan naczelnik urzędu, przeglądając album karykatur swoich podwładnych, musi sobie uwspokoić, że za 140 zł. miesięcznie nie można żądać od urzędnika, by był podobnym Biedosiedem lub Filipem Pięknym. W porównaniu urzędników podczas godzin biurowych także nie może dopatrzeć się zbrodni. Kto bowiem u nas nie poznaje? Pomysłowa karykatura na panów służących. Panna służąca pozuje na subtelkę. Subtelka na gubernatora, gubernator na — na panów domu, a panów domu — na karykatury. Tak, posłusznie przejdzie się i na różny formał, ale uczucie osiągnąć chyba ten postać rozciągnięto niedawno Sejmu, który zażył wycieczkę, czy nie ujdzie, że za kilka dni zmarznąją niektorzy w nocy i wysuszą do Brześcia.

Pomóżmy Warszawie, Izbo Skarbową nie zastrzeżę się przed nadawaniem, możliwe jest, że wszelkie inne urzędy pójdą za przykładem skarbowości i zaczną tworzyć albumy karykatur tak, że wkrótce doczekamy się karykatury spraszanek i innych i w ogóle karykatury całej biurokracji.

A od czasu wybiegania gośdina felietonisty politycznego, który przecież przez dwadzieścia lat żył z tego, że nie dawał innym żyć spokojnie i żuć spokojnie, tworząc karykatury biurokracji. Jedną z ostatnich dziedzin uciążliwej prywatnej ulegi ciotyczyny. Biurokracja sama robi z siebie karykaturę.

ULTIMUS.

Pranie nie sprawia mi
nigdy kłopotu
gdy tylko mam Persil
znany ogólnie jako
najlepszy
środek do prania

Dalszy rozwój

naszej sytuacji wewnętrznej

W ciągu dni najbliższych naczelnice ciała kierownicze dwóch wielkich ruchów masowych Polaków Pracy i Socjalistycznej i Stronnictwa Ludowego — powzięły decyzję na temat sprawy stosunku obu ruchów do aktu wyborczego, który nie nastąpi tym razem jeszcze na podstawie dotychczasowej ordynacji.

Zanim owe decyzje zapadną, mogłoby się stwierdzić z całą szczerością, że zarządzenie P. Prezydenta Rzeczypospolitej, rozwiązujące Sejm i Senat r. 1935, uwarunkowane są krok mądry i obywatelski.

Nieudany „eksperyment” p. Walerego Ślawka ukłowił życie wewnętrzne kraju w ciastny zawił. Pracy, nurtujące społeczeństwo, prądy ideowe, polityczne, społeczne - gospodarcze, kulturalne, — istniejące w „rzeczywistości rzeczywistej”, pozostały jakgdyby poza nawiasem odpowiedzialności formalnej za Państwo, chociaż nie wykreśliły się, oczywiście, nigdy poczucie odpowiedzialności faktycznej; i — odwrotnie — różne drobne grupki, nie związane wcale z masami ludowymi, wyrosły w sposób jawnie szkodliwy do roli jakiegoś „współrządnika”, który przypomniał krzywym zwierciadłem, przedstawiając „rzeczywistość rzeczywistą” w formach karykatury.

Świadomość, że utrwała się nieformalny dojrzał. Dato tej wiadomości wyraz własnie zarządzenie P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Teraz chodzi o dalszy rozwój naszej sytuacji wewnętrznej.

Wybory listopadowe odebrały się na podstawie dotychczasowej ordynacji wyborczej. Powstałe z tym pytanie, zasadnicze z państwowego punktu widzenia: czy nowe Izby Ustawodawcze mają się zebrać TYLKO

za załatwienia t. zw. konieczności państwowych i dla zmiany ordynacji wyborczej, t. zn. że po opracowaniu nowej ordynacji wyborczej (zgodnie z

treścią motywu zarządzenia p. Prezydenta) mają się rozcząć, by ustąpić miejsca Sejmowi, będącemu wyrazem naprawdę pełnym opinii całego kraju, czy też mają być powtórna i razownie bezpodstawną próbą utrzymania — w nieco zmienionym personalnie składzie — stanu rzeczy, wytworzonego przez ordynację wyborczą r. 1935.

To pytanie ma, jak powiedziałem, znaczenie zasadnicze dla dalszego rozwoju naszej sytuacji wewnętrznej.

Dlatego?

Pozwalam sobie twierdzić, że połączenie międzynarodowe rozwija się bardzo szybko w kierunku niebezpieczeństw i trudności na skalę olbrzymią. Przeglądanie Polski do sprowadzenia niebezpieczeństw i trudności wymaga tak samo wysiłku na skalę olbrzymią, wymaga przebudowy granitowej naszego życia wewnętrznego...

POZOSTAWIA NAM CZASU ZGOLA NIEWIELE.

P. Prezydent Rzeczypospolitej powiedział bardzo słusznie w swoim zarządzeniu z dn. 13 września:

„uważam tedy za wskazane odnowienie składu... lab, abyśmy mogli on w pracy swej dać pełniejszy (podkreśl. moje) wyraz nurtującym w społeczeństwie prądów”.

W tym punkcie wchodzi w grę problem, formułowany tyle razy i przez Polską Partię Socjalistyczną i przez Stronnictwo Ludowe:

„pełniejszy wyraz, nurtujących w społeczeństwie prądów”, może dać tylko

NOWA ORDYNACJA WYBORCZA,

ordynacja demokratyczna.

Wiele trzeba to zrobić szybko, spryszczając, pozostawiając na uszy wszelkie „gry” i „rozkłady”, czego zdaje się nie rozumieć „Gazeta Polska”. Rozstrzygnięcie, które dojrzało historycznie, nie należy w żadnych okolicznościach „rozłożyć na raty”. Historia obfawiała nam, jak sądził, NIEWIELE CZASU do dyspozycji. „Gazeta Polska” powinaby kwestie organizacyjne „Ozontu” przesunąć... na plan dalszy.

M. NIEDZIAŁKOWSKI.

PIERWSZA DEKADA

Pierwsze dziesięć dni działalności zarządcy loterii klasowej przyniosły obfity plon, w postaci licznych wygranych.

Największą kwotę osiągnęły dotychczas Nr. 60873 i 82310, na które padło po 75.000 złotych. Podzielił się nimi niemiłosierny Wielkopolski i Warszawski, z szczególnym uwzględnieniem fachu wielonarodowego, którego przedstawiciel, pp. Jan Cielicki i Stefan Ortyl otrzymali po 12.000 złotych każdy.

Wygrany po pięćdziesiąt tysięcy złotych odobrzył szczęśliwy przewoźnik graniczny z Małopolski Wschodniej, a wśród nich przeważali reprezentanci naukowców i wolnych zawodów.

Przy sposobności przypominamy, że główna wygrana klasy trzeciej 150.000 złotych padła na Nr. 68400. Pani J. Słobowska z Warszawy jest

APARAT FOTOGRAFICZNY DOSTĘPNY DLA KAŻDEGO!!!

Każdy może niewielkim kosztem posiadać doskonały popularny aparat fotograficzny „REKORD”. Aparat ten odznaczający się wysoce precyzyjną wykonaniem, robimy zdjęcia o każdej porze dnia i przy każdej pogodzie jest najlepszym przyrządem na wydziałach i spacerach. Wynik fotografowania bardzo do- brzy. Aparat fotograficzny „REKORD” jest łatwy w obsłudze — to też każdy może nim bez specjalnego przygotowania od razu zrobić 18 zdjęć 6x11 lub 36 zdjęć 6x9, wysłany łączną sumą 8,80 na listowne zamówienie. Płaci się przy odbiorze. Adres: J. JAKUBOWSKI Warszawa, Łódzka 60 H.

TANIO NA SPŁATY

PLACE budowlane. Oferte. BILITE. Zima sięgająca, sucha. Stara prosa tera. Trzaski „B” blisko. Antysep na miazę. Nie przedkładanie walec Grzebielnic. Powierzchnia 2000—3000 łokci kw. W odniesieniu na miejscu Białej, Pawłowicz od 12 do 4 odcinanie oraz 5 do 6 WILCZA 30 m. 3 pędz. wiat.

KAMIEŃE ŻÓŁCIOWE

powstały wkrótce funkcje funkcjonowania wątroby. Wątroba jest filtrem dla krwi. Zanieczyszczenia krwi mogą powodować szereg rozmaitych dolegliwości, bóle artretyczne, wzdęcia, odbijania, bóle w wątrobie, niestrawność w ustach, brak apetytu, słabość do życia, piana i wysypu na skórze. Choroby tej przyczyną jest nieczysta krew i przyspieszenie starości. Racionalną zgodną z naturą kurację jest normowanie

czynności wątroby i zerek. Dwaście doświadczenia wykazało, że w chorobach na te się przemieszamy materii, chemicznego zaparcia, kamieni żółciowych, żółtaczki, otękloty, artretyzmu kamieł zanieczyszczenia siła lekarska „Cholekistam” H. Niemcewskiego. Rozsary bezplatnie wysyła labor. fa. - diam. Cholekistam” H. Niemcewskiego, Warszawa, Nowy Świat 6 oraz apteki i składy apteczne.

Z a k a d y Przemysłu Metalowego

S. Altman w Częstochowie, Warszawska 67,

oddział fabryczny Mała 7 telefon 16-51, 20-52.

Polecają swoje wyroby

Dziś, w niedzielę, dwa Złoty regionalne Młodzieży P.P.S.

w Warszawie i w Katowicach

W Warszawie

zbiórka o g. 8.30 r. na boisku „Skry” (ul. Okopowa 43-47)

W Katowicach

zbiórka o g. 9.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

„Nic nie zagasi płomienia,

gdy pracę podjęły nasza

idące już pokolenia...”

Program szczegółowy

Złoty Młodzieży P.P.S.

w Warszawie i w Katowicach

dziś, w niedzielę 18 września

Dzisiaj odbędą się Złoty Regionalne w Warszawie i Katowicach.

PROGRAM ZŁOTU W WARSZAWIE

Godz. 8 - 9 - zbiórka uczestników Złota na boisku „Skry” (ul. Okopowa 43-47).

Godz. 9 - bieg sztafetowy AS. Godz. 9.30 - mecz piłki nożnej RPA Warszawa - RPA Śląsk.

Godz. 10 - odprawa kierowników Kół i grup w lokalu „Skry”.

Godz. 10.30 - zbiórka Złota na boisku treningowym.

Godz. 10.45 - uroczyste otwarcie Złota. Otwarcia dokonają Tomasz Arciszewski.

Godz. 11 - wymiar Złota do Cytadeli.

Godz. 13 - uroczyste PRZYRZECZENIE uczestników Złota na Stokach Cytadeli.

Godz. 13.30 - 14.30 - przemarsz Złota przez ulice Warszawy.

W Katowicach

zbiórka o g. 8.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 9.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 10.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 11.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 12.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 13.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 14.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 15.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 16.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 17.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 18.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 19.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 20.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 21.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 22.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 23.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

zbiórka o g. 24.30 r. na boisku W.F. i P.W. przy Parku Kościuski

Ślubowanie, które złożą dzisiaj uczestnicy Złoty młodzieży P.P.S. na stokach Cytadeli warszawskiej

„My przedstawiciele zorganizowanej młodzieży, wyrażamy w tym miejscu, gdzie bohaterstwo głębi w imię Wolności, Niepodległości i Socjalizmu najpełniej członkowie PPS. i Synowie Polski Przyszłości, przyjęli do głębszego i poważnego chwile, staliśmy naszą bezgraniczną cześć, nasze niezachwiane zaufanie i naszą nieomnię wierność dla okrytych chwałą, zdobywców szlacheckich i szlacheckich.”

Zarazem uroczystości przyrzekamy jej honoru i całości oddać bronić, jej wskazania z poświęceniem w czyn przekształcać, przysięgając Polku Ludu karmie i zgodnie pod jej przewodem budować, Niepodległość kraju czynnie strzec.

Się i wytrwałości do naszego trudu i walki z dziełami naszej Partii hojnie czerpać będziemy.

świadczeni wykonania naszego przyrzeczenia przyszłe pokolenia czynimy!”

Ślubowanie, jednakowe w treści, złożą w Katowicach uczestnicy Złoty Katowickiego.

OSOBISTE

Przyjeżdżam z Paryża w poniedziałek. Będę przyjmował uchwały do 24-go. Dotarłem do natrętnego wzroku i zawodu okularów dawno ogniska, zastępując dwie pary: wół i złotnik i jednocześnie. (—) Rowland dyr. Instytutu Fillorea do Paryża Kredytowa 9.

Pokwitowania

NA GŁODNE DZIECI HIZPANI
Przepraszając towarzyszy za nieaktowność zachowanie się podczas pracy, składam na głodne dzieci Hiszpanii. Maria Palco ul. 5-1. L. Rosenberg ul. 13-1. Zostało zebrane na zebraniu klubowym kół kobiet P. P. S. dzielnic Mokotów dn. 12 k. m. wspaniale ze Związkiem Chemicznym ul. 630. NA ROBOTNICZE TOWARZYSTWO PRZYJACIEL DZIECI
Ludwiński Władysław ul. 3-1. Małej Józef ul. 3-1. „Gusaw” jako lekcie dobrego wychowania pazu K. ul. 10-1.

OBOWIĘ

DANSKI SZKOLNIE MĘSKIE DZIECIENNE GIMNASTYCZNE
SKARBEKI TANCIO. WIELKI WYBÓR TANCIO.
PL. ŻEL. BRAMY 11, CENTROGUM

Marynarka amerykańska będzie broniła Australii

W czwartek wieczór podsekretarz stanu Hull, złożył prezydentowi, przy Roosevelcie, sprawozdanie z sytuacji w Europie.

Amerika jest przygotowana na wszelkie ewentualności i w bardzo szybkim czasie może całą swą flotę atlantycką skoncentrować w pobliżu wysp Hawajskich. Przeciętnie tej floty jest na wyspach.

Amerykański okręt wojenny „Piorun” (Piorun) jest gotowy do służby w Australii.

Amerykański okręt wojenny „Piorun” (Piorun) jest gotowy do służby w Australii.

Amerykański okręt wojenny „Piorun” (Piorun) jest gotowy do służby w Australii.

Amerykański okręt wojenny „Piorun” (Piorun) jest gotowy do służby w Australii.

Amerykański okręt wojenny „Piorun” (Piorun) jest gotowy do służby w Australii.

W ciągu dwóch pierwszych tygodni naszego

„MIESIĄCA PROPAGANDY”

przekroczyliśmy w dniu powszednie 42.000 nakładu,

w niedzielę 65.000 nakładu.

Ten wynik umożliwia nam powiększenie i ulepszenie pisma. Postaramy się to uczynić w czasie najbliższym, i w ciągu dwóch tygodni następnych naszego

„MIESIĄCA PROPAGANDY”

osiągniemy wysiłkiem wspólnym 100.000 nakładu

Spółeczna struktura aparatu faszystowskiego

Studium dwóch autorów: Harolda D. Lasswella i Renzo Serego, ogłoszone w Amerykańskim Przeglądzie Nauk Politycznych (American Political Science Review) dostarcza ciekawych faktów dotyczących SPZDZU TURY ROZWIĄZANIA APARATU WŁADZY FASZYSTOWSKIEJ.

Autorzy odróżniają według pochodzenia cztery grupy: aryjską, plutokratyczną (wzrosty burżuazyjne o wielkim dochodzie), drobną burżuazję, proletariata.

W instytucjach ruchu faszystowskiego

skiego przenosiąc drobniomieszczanin. Stanowią oni 34 a podórą wojowniczością sekretarzy. Na 7-miu członków komitetu wykonawczego jest 6 drobniomieszczan, a podórą 3 członków Wielkiej Rady. 7, polu-ministrów, przede wszystkim funkcjonariuszy syndykato są a pochodzą z drobniomieszczan.

Jeśli chodzi o instytucje, przejęte a epoki poprzedniej (senat, urzędy burmistrzów itp.) — przenosiła tam burżuazja i aryjskotrójca.

Natomiast we wszystkich instytucjach proletariatu stanowi znaczącą mniejszość. Zaledwie 38 stanowiska a podórą 135 objęte są przez lud, pochodzących z proletariatu. Tu stanowisk do faszystów jest wyrażony to liczebności, są ściślejszą matematyczną. Studenci to, je proletariatu znajdują się pod obciążeniem klasowym.

Inna rzecz, że ten podział jest dość nieokreślony. Działni drobniomieszczanin, zajmujący 34 stanowiska w ruchu faszystowskim, przeszli pod względem dochodu i sposobu życia do obrotu burżuazji.

PNAD 2.000

znajdują się w sprzedaży na ulicach Piotrkowskiej i dozwolone w miastach, miasteczkach i w wsiach Ziemi Piotrkowskiej.

Niechże ta cyfra będzie odrazą z każdym dniem coraz to większą

S. K.

„ARTE” Kosmetyczny SOLNA 3/6

Specjalność: bezbożne usuwanie owłosienia, brodawek, piegów, piegarności, cery. Lampa kwarcowa. Tel. 540-87.

Dział Lekarski

PRZYCHODNIA przedwczesnym przystąpieniem do pracy w. 12-13-14 1786

Warszawa, Elektralna 13, 9-3 popoł. Telef. 300-84

KOBIECY I CIĄŻY przedwczesnym przystąpieniem do pracy w. 12-13-14 1786

Dr. SZERMAN godz. 8-8 w oraz w porannym Pańska 10.

Dr. Z. Fajncman LESZNO 36 w niedzielę, o 2-2 w Weneryczne, podłowe, skóry i w LESZNO LESZNO 27

Dr. H. LEWIN Weneryczne, Pielwice i skórne o 8 r. do 9 w. w niedzielę do 9 p. p. K. 12-12 K. 12-12 K. 12-12

Dr. REGELMAN CHŁIEŁNA 48 obok dworca Główny Chłubi Weneryczne, skóry o 9-10 do 1-1 i 4-7, Wierzbowa 11

REUMATYKOWY i ARTRETYKOWY o 10-1 i 4-7, Wierzbowa 11

REUMATYKOWY i ARTRETYKOWY o 10-1 i 4-7, Wierzbowa 11

Włocławek

Młodzieży

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Włocławek

Pierwszy Salon Związków Zawodowych Artystów Plastyków w Krakowie

W przeciwieństwie do Warszawy — organizacja życia artystycznego w Krakowie czynie wciąż ustawiczne postępy. Dziś plastyki krakowskie zżyczeni w tanc. Związku Zawodowym mają już

STANISŁAW FRACZ
„AKT”

swój własny dom, który skupia w swych murach licznych artystów z miłośników sztuki — mają w tym gmachu wspaniałe, nowoczesne, urządzone sale wystawowe, wytworną kawiarnię i swój własny teatrzyk eksperymentalny „Craoc” — gdzie wiele sztuk z dawnego i nowego repertuaru jakiegos nowego scenicznego nabiera wyrazu. Z wielkim jednorazowym subwencji Fund. Kultury Nerodowej — dom ten wybud-

owali artyści własnymi siłami ze składek oraz imprez dochodowych, w czym dopomógł im wysoce kulturalna atmosfera Krakowa.

Na inaugurację świeżo wykonanego gmachu urządzone piękna wystawa p. n. „Pierwszy Salon Związków Zawod. Artystów Plastyków” — które to Związki reprezentują w naszej plastyce element wybitnie postępowy, pozostający w łączności ze sztuką Zachodu. W „Salonie” wzięło udział 65 artystów, przeważnie z Krakowa — przedstawiających wyłącznie prawie malarstwo impresjonistyczne i postimpresjonistyczne, z uderzającym pominięciem innych kierunków w Zb. Zawod. reprezentowanych, co obniża niewątpliwie znaczenie tej imprezy — wprowadzając do niej poza tym pewną monotonię w jednostronnym traktowaniu zagadnień współczesnej sztuki. Ponadto odnawia wrażenie, że wielu z naszych młodych malarzy nie zdaje sobie całkowicie sprawy z tej istotnej różnicy, jaka zachodzi między czystym impresjonizmem, który należy już dawno do przeszłości — a nowoczesnym koloryzmem w rodzaju Matisa i Bonnard. Owo ustawienie od krywania Ameryki na „Salonie”, „Związkowców”, zaczyna być do brzoży irytujące. Impresjonizm bowiem w swej „czystszej” postaci, może być niewątpliwie punktem wyjścia dla wielu malarzy, nie został on bowiem jeszcze całkowicie przezwyciężony — ale nie ich punktem „dojścia” i ich ostępną fazą rozwojową. Zadaniem

ZBIGNIEW PRONASZKO
„PORTRET p. K.”

nie całości formalne i barwne w ramach zamkniętej kompozycji statycznej. To już nie odzwierciedla zmienności zjawiska „w czasie i przestrzeni” — ale świadoma bułowa obrazu niezmiennego od danego „wzruszenia natury”.

Jest rzeczą znaną, że artyści o silniejszej indywidualności pierwsi zrozumieć niebezpieczeństwo masowego „złagichazowania” naszego malarstwa. Tacy malarze, jak T. Cybulski, Czapki, Fedkowicz, Jarema, Mackiewicz, Pełkalski, Z. Pronaszko, A. Syzko-Bolnow, Szymborski, Taranowski i kilku innych — więcej kierując się obyczajem własnej woli aktualnej, niżeli wskazaniemi wizerunków, przejawiającej się w sztuce, przetrwały do Bonna. Artysta może się wprowadzić poddać czyni wpływem przez czas jakiś — chłodzi bowiem tylko o to, by wpływ ten był do brzo — ale powinien w końcu zacząć walkę o własne oblicze, idąc za głosem swego instynktu plastycznego. Powinien mieć ambicję dotarcia do własnej jaźni malarzkiej — o ile nie chce się na-

razić na poważny bądź co bądź zarzut rutyniarstwa i wygodnictwa zawodowego, które już, jak wiadomo, zagroziły drogę do prawdziwej sztuki wielu artystom polskim ze starszego pokolenia. Uczuciowi i umienności w sztuce uczmy się przede wszystkim od Francuzów.

To właśnie uwagi nasmęły mi się przy oglądaniu krakowskiego „Salonu”, który mimo wspomnianych braków jest wielką manifestacją poważnej sztuki — jest przede wszystkim manifestacją wartości kolorystycznych w malarstwie polskim i europejskiego stosunku naszych artystów do sztuki i piękna.

Szkrońcie ilościowo reprezentowaną na „Salonie” rzeźbę — posiadała jednakowoż mocne pozycje w pracach S. Majchra i J. Pągela.

K. WINKLER.

BENEDYKT HERTZ.

Domyślny baran

(Bajka)

Baran śród czworonogów (jak śród ptaków Dudek) nie może pojąć innych, prócz własnych pobożek. To też każdemu najciślej zawsze baranie przypisuje myśli.

Oto raz jednego zauważył Tryk że w stronę Owcy.

Wilk ślepił łowcy strzelił.

— Pilnij się — beknął — pilnij się, zniczko!

bo podejrzałem łotrą o niecie zamiary.

Ale, na szczęście, jestem Baran stary,

nie dam się podejść zdradziecko.

Na którekolwiek tylko spojrzę zwierzę,

już znam na wylot gałgaka.

Ani postać ułuda, ani mowa gładka

nie, kocham, nie nabierz.

Z szacunkiem wysłuchał Owieczka tych słów

i beknął w końcu:

— Mów,

mów, skoro tak dobrze wiesz,

czego możeś chcieć ten zwierzę?

— O, naiwna! — Tryk na to — a zatem się dowiedź,

Wilk czuje pociąg do owiec.

I na ciebie pewno leci,

bo chciałby mieć z owcą dzieci.

Kultura muzyczna mas

Chór i pieśniarstwo chórne

— nie zastąpi czynnego stosunku do muzyki.

Istotnie trwałe podstawy kultury muzycznej tworzy dopiero bezpośredni kontakt z dziełem muzycznym i umienności nędzicia do muzyki nie tylko poprzez estradę i głosnik, ale i od strony wykonawcy.

Oczywiście, nie chodzi tu o zgola nie realne na razie uproszczenie studiów muzycznych ale o wykształcenie samodzielniego kryterium estetycznego i wyzwoleń wrodzonego każdemu człowiekowi, a najczęściej już w zarodku zduszonego instynktu piękna.

Taką podstawową a przede wszystkim łatwo dostępną komórką wychowania muzycznego jest CHÓR i pieśniarstwo chórne.

Kultywowane na Zachodzie, dotychczas lat osiągnęło wyniki wprost rewelacyjne. Wystarczy przypomnieć, że w Czechach i w Niemczech istnieją małowielkie, amatorskie chóry, wykonujące wspaniałe, wielogłosowe chóry bachi i oratoria Handla; że w Anglii, uchodzącej niesłusznie za kraj niemuzyczny, istnieje chor dla pracowników prasowych „Fleet Street” reprezentujący najczystszy klasa artystów odwrotnego; że francuska piosenka ludowa stała się uosobieniem wdzięku, dobrego smaku i pięknej formy. Daleka i trudna jest droga zespołu wokalnego: od piosenki do dzieł wielkich mistrzów, od nastrojowości do najwznioślejszych form muzycznych, od poznania struktury dzieła muzycznego do artystycznej interpretacji.

Choć wyjątkowo artystycznych spełnia chor także niesłychanie oenną FUNKCJĘ SPOŁECZNĄ.

Jako zwarta i w pewnym sensie zamknięta organizacja zmusza swych członków z jednej strony do samodyscypliny, z drugiej — do współuczestnictwa, wyrażającego się w odpowiedzialności za losy całego.

Mniemanie bowiem, jakoby odpowiedzialność za poziom i jakość choru spadała wyłącznie na barki dyrygenta, jest całkowicie mylne.

Dyrygent muzyczny mimo niewątpliwego autorytetu, jaki musi reprezentować, nie przypomina dyktatora, ale raczej premiera rady ministrów, w których każdy jest osobiście odpowiedzialny za swój resort. Trudno wszak wyobrazić sobie jakikolwiek zespół wokalny, w którymby poszczególni

członkowie śpiewali od niechciani, nie wnikając w nastroj i styl danej pieśni i jeszcze jeden nędz powodził i beznenny dar ofiaro-

wuje muzyka swym wielbicielom: wytywa ze smutków i nędz codzienności, pozwala sycić się chęcią przez chwilę pocutem jakiegos zwielokrotnionego, bogatego życia, wyzwarowuje kwiaty piękna tam, gdzie zdawałoby się nędy nie zdołać zakwitnąć.

Gdy ponury marsz zorganizowanego barbarzyństwa zagłuszał natężenia artystów, gdy sadym, okrucieństwo i beznędnym maszerują w monotonnym rytmie „narodnego” kroku muskiego, wchłaniający się uważnie w słowa wielkiego muzyka i wielkiego człowieka — Karola Szymańskiego. Może staną się wskazywać drogi i pobożka czynu.

„Jednocząca i organizująca siła muzyki posiada tę moc, iż połączysz swym mocnym węzłem wspól nych doznań przegrodą grup ludzkich, którzy spotkali się na placu, czynnie wspólnego wysiłku, mającego na celu objawienie się magicznego piękna, utrwała ową węzeł w nierozdzielnie kszalt tajemniczego porozumienia, wskazuje i inne cele, i inne wielkie sprawy, mogące równie pewnie wespół się na tym samym osiągnięciu już poziomie wspólnego porozumienia. Towarzysze z jednego szeregu, z pod wspólnego znaku z pewnością poznają się w rozproszonym tłumie i podadają sobie bratnie ręce, gdy będzie cho dzilo o inne równie jednak wzmio się osiągnięcia i triumfy. Bowiem wrota wiedące ku wyższemu szeregowi prawd i wartości, zostały czorodziejską mocą muzyki na zawsze już otwarte!”

▼

Gdy ponury marsz zorganizowanego barbarzyństwa zagłuszał natężenia artystów, gdy sadym, okrucieństwo i beznędnym maszerują w monotonnym rytmie „narodnego” kroku muskiego, wchłaniający się uważnie w słowa wielkiego muzyka i wielkiego człowieka — Karola Szymańskiego. Może staną się wskazywać drogi i pobożka czynu.

„Jednocząca i organizująca siła muzyki posiada tę moc, iż połączysz swym mocnym węzłem wspól nych doznań przegrodą grup ludzkich, którzy spotkali się na placu, czynnie wspólnego wysiłku, mającego na celu objawienie się magicznego piękna, utrwała ową węzeł w nierozdzielnie kszalt tajemniczego porozumienia, wskazuje i inne cele, i inne wielkie sprawy, mogące równie pewnie wespół się na tym samym osiągnięciu już poziomie wspólnego porozumienia. Towarzysze z jednego szeregu, z pod wspólnego znaku z pewnością poznają się w rozproszonym tłumie i podadają sobie bratnie ręce, gdy będzie cho dzilo o inne równie jednak wzmio się osiągnięcia i triumfy. Bowiem wrota wiedące ku wyższemu szeregowi prawd i wartości, zostały czorodziejską mocą muzyki na zawsze już otwarte!”

Jako zwarta i w pewnym sensie zamknięta organizacja zmusza swych członków z jednej strony do samodyscypliny, z drugiej — do współuczestnictwa, wyrażającego się w odpowiedzialności za losy całego.

Mniemanie bowiem, jakoby odpowiedzialność za poziom i jakość choru spadała wyłącznie na barki dyrygenta, jest całkowicie mylne.

Dyrygent muzyczny mimo niewątpliwego autorytetu, jaki musi reprezentować, nie przypomina dyktatora, ale raczej premiera rady ministrów, w których każdy jest osobiście odpowiedzialny za swój resort. Trudno wszak wyobrazić sobie jakikolwiek zespół wokalny, w którymby poszczególni

członkowie śpiewali od niechciani, nie wnikając w nastroj i styl danej pieśni i jeszcze jeden nędz powodził i beznenny dar ofiaro-

wuje muzyka swym wielbicielom: wytywa ze smutków i nędz codzienności, pozwala sycić się chęcią przez chwilę pocutem jakiegos zwielokrotnionego, bogatego życia, wyzwarowuje kwiaty piękna tam, gdzie zdawałoby się nędy nie zdołać zakwitnąć.

Gdy ponury marsz zorganizowanego barbarzyństwa zagłuszał natężenia artystów, gdy sadym, okrucieństwo i beznędnym maszerują w monotonnym rytmie „narodnego” kroku muskiego, wchłaniający się uważnie w słowa wielkiego muzyka i wielkiego człowieka — Karola Szymańskiego. Może staną się wskazywać drogi i pobożka czynu.

„Jednocząca i organizująca siła muzyki posiada tę moc, iż połączysz swym mocnym węzłem wspól nych doznań przegrodą grup ludzkich, którzy spotkali się na placu, czynnie wspólnego wysiłku, mającego na celu objawienie się magicznego piękna, utrwała ową węzeł w nierozdzielnie kszalt tajemniczego porozumienia, wskazuje i inne cele, i inne wielkie sprawy, mogące równie pewnie wespół się na tym samym osiągnięciu już poziomie wspólnego porozumienia. Towarzysze z jednego szeregu, z pod wspólnego znaku z pewnością poznają się w rozproszonym tłumie i podadają sobie bratnie ręce, gdy będzie cho dzilo o inne równie jednak wzmio się osiągnięcia i triumfy. Bowiem wrota wiedące ku wyższemu szeregowi prawd i wartości, zostały czorodziejską mocą muzyki na zawsze już otwarte!”

Jako zwarta i w pewnym sensie zamknięta organizacja zmusza swych członków z jednej strony do samodyscypliny, z drugiej — do współuczestnictwa, wyrażającego się w odpowiedzialności za losy całego.

Mniemanie bowiem, jakoby odpowiedzialność za poziom i jakość choru spadała wyłącznie na barki dyrygenta, jest całkowicie mylne.

Dyrygent muzyczny mimo niewątpliwego autorytetu, jaki musi reprezentować, nie przypomina dyktatora, ale raczej premiera rady ministrów, w których każdy jest osobiście odpowiedzialny za swój resort. Trudno wszak wyobrazić sobie jakikolwiek zespół wokalny, w którymby poszczególni

członkowie śpiewali od niechciani, nie wnikając w nastroj i styl danej pieśni i jeszcze jeden nędz powodził i beznenny dar ofiaro-

wuje muzyka swym wielbicielom: wytywa ze smutków i nędz codzienności, pozwala sycić się chęcią przez chwilę pocutem jakiegos zwielokrotnionego, bogatego życia, wyzwarowuje kwiaty piękna tam, gdzie zdawałoby się nędy nie zdołać zakwitnąć.

Gdy ponury marsz zorganizowanego barbarzyństwa zagłuszał natężenia artystów, gdy sadym, okrucieństwo i beznędnym maszerują w monotonnym rytmie „narodnego” kroku muskiego, wchłaniający się uważnie w słowa wielkiego muzyka i wielkiego człowieka — Karola Szymańskiego. Może staną się wskazywać drogi i pobożka czynu.

„Jednocząca i organizująca siła muzyki posiada tę moc, iż połączysz swym mocnym węzłem wspól nych doznań przegrodą grup ludzkich, którzy spotkali się na placu, czynnie wspólnego wysiłku, mającego na celu objawienie się magicznego piękna, utrwała ową węzeł w nierozdzielnie kszalt tajemniczego porozumienia, wskazuje i inne cele, i inne wielkie sprawy, mogące równie pewnie wespół się na tym samym osiągnięciu już poziomie wspólnego porozumienia. Towarzysze z jednego szeregu, z pod wspólnego znaku z pewnością poznają się w rozproszonym tłumie i podadają sobie bratnie ręce, gdy będzie cho dzilo o inne równie jednak wzmio się osiągnięcia i triumfy. Bowiem wrota wiedące ku wyższemu szeregowi prawd i wartości, zostały czorodziejską mocą muzyki na zawsze już otwarte!”

Jako zwarta i w pewnym sensie zamknięta organizacja zmusza swych członków z jednej strony do samodyscypliny, z drugiej — do współuczestnictwa, wyrażającego się w odpowiedzialności za losy całego.

Mniemanie bowiem, jakoby odpowiedzialność za poziom i jakość choru spadała wyłącznie na barki dyrygenta, jest całkowicie mylne.

Dyrygent muzyczny mimo niewątpliwego autorytetu, jaki musi reprezentować, nie przypomina dyktatora, ale raczej premiera rady ministrów, w których każdy jest osobiście odpowiedzialny za swój resort. Trudno wszak wyobrazić sobie jakikolwiek zespół wokalny, w którymby poszczególni

członkowie śpiewali od niechciani, nie wnikając w nastroj i styl danej pieśni i jeszcze jeden nędz powodził i beznenny dar ofiaro-

wuje muzyka swym wielbicielom: wytywa ze smutków i nędz codzienności, pozwala sycić się chęcią przez chwilę pocutem jakiegos zwielokrotnionego, bogatego życia, wyzwarowuje kwiaty piękna tam, gdzie zdawałoby się nędy nie zdołać zakwitnąć.

Gdy ponury marsz zorganizowanego barbarzyństwa zagłuszał natężenia artystów, gdy sadym, okrucieństwo i beznędnym maszerują w monotonnym rytmie „narodnego” kroku muskiego, wchłaniający się uważnie w słowa wielkiego muzyka i wielkiego człowieka — Karola Szymańskiego. Może staną się wskazywać drogi i pobożka czynu.

„Jednocząca i organizująca siła muzyki posiada tę moc, iż połączysz swym mocnym węzłem wspól nych doznań przegrodą grup ludzkich, którzy spotkali się na placu, czynnie wspólnego wysiłku, mającego na celu objawienie się magicznego piękna, utrwała ową węzeł w nierozdzielnie kszalt tajemniczego porozumienia, wskazuje i inne cele, i inne wielkie sprawy, mogące równie pewnie wespół się na tym samym osiągnięciu już poziomie wspólnego porozumienia. Towarzysze z jednego szeregu, z pod wspólnego znaku z pewnością poznają się w rozproszonym tłumie i podadają sobie bratnie ręce, gdy będzie cho dzilo o inne równie jednak wzmio się osiągnięcia i triumfy. Bowiem wrota wiedące ku wyższemu szeregowi prawd i wartości, zostały czorodziejską mocą muzyki na zawsze już otwarte!”

KAZIMIERZ CHMURSKI
„SPACER”

Wanda Wasilewska

WODAMI POLESIA

VI. Pisklęta

W Przykładnikach wita nas wielka gromada brzdąków. Jak wszędzie — ładne, uderzające ładnie bzie. W pobliżu nie ma nędnego dorosłego.

— Pomóżcie nieść kajak.

I oto od razu przestaje czuć u, cięk twardego kila na ramieniu. Podszedło się pod kajak ze dnamu brzdąków, wysoko wyciągnęli w górę ręce, kroczą powoli, nie, szereg iliputów, niosące ciężar do najbliższej stodoły. Bawini w się w Przykładnikach z trzy kęlnia, okrągłą, różową kulaską co rzęka, i na chwile zapomniamy o tych wszystkich, którzy wyjeżdżają z małkami na wodę, żeby zbierać i żuć słowia, oszukując nędnę gęsi, którzy łowią drewnianą tyżką „małkę” w doprowianym tyżką „małkę”, który cały zing siędzą na piecu, bo nie mały nie tylko butów, ale nawet koszuł, żeby wyjść na zaniełone podwórze.

— Ale nie omijajcie i inne oblicze ludzkiego pisklęcia — oblicze okrucieństwa.

W Północie Zarzecznym na tratwach, zostawionych przy brzo, go, bawini się, puszczają wodę, skaczą w fale dzieci. Chłopskie, żydowskie, wszystkie razem. Od gędy na nadzeczne pastwisko

ładnie niepowinny, płaczącym się krolewiczem, rudobrody chłop. Błędne, nieprzysłone oczy. Wyścięgnięta, długa szyja.

Już dostrzegły. Z piskiem, z krzykiem, przesadzając belki tratw, wpadając na wodę, błędnym naprzeciw. Obłąkany jeszcze ich nie widzi. Myślnie oczy utkwione w pogodnym niebie, płaczą się nogi.

Wtem pada pierwsza gruda ziemi. Rudobrody zatrzymuje się wzdrygnięciem. Z jego usz, oklaskanych rzadkimi, piumienymi włosami zmierzwiłowego zanostu wychodzi okrzyk — jękn, nieładnie, przynajmniej głos.

— Iwan! Iwan! Iwan! — krzyczą dzieci i grudy ziemi padają oraz gęście. Obłąkany bekoce — i som schyla się po kamień. Rozwieszczona gromada pierzcha, jak płaciwo, na boki. Ale kiedy kamień przeleci, już znowu są, już podbiegają, już ruszają chęć odrobina piachu, choćby kawałek.

Księż bota. Ponad ich krzykiem gędy niesamowity, przyciągający, jękn, skomlenie zawołujące obłąkane.

W miasteczku, które się może śnić, jako najgorsza zmore, w Kolkach nad Sylem, czekają na w kajaku. Blotniśny, zdepma-

ny nogami ludzi i zwierząt brzęg, zagnętość, nie wysychające nigdy bagno. Tuż obok domo-widma, domy — upory. Z dyktę, ze starych miednic, z łachanów, ze szmat, fantastyczne budowle, nie wiadomo, jakim cudem trzymające się na powierzchni ziemi, nie wiadomo, jak dające przytułek i schronienie ludziom. Wałace się rudery, śmieciaki, mające być domami, rhyda nie do opisania, ładnie siedlisko.

Przez drogę-bagno schodzą ku wodzie mieszkańcy. Straszliwe widmo widma, upory, ludzie z obrazów Linkego. Stare kobiety w zmierzwiłowych perukach, nagle ciada świta z łachanów, na chitych nogach zylaki sine i czarne, wrozy na rękach, wysypka na wargach, zapadły i ciemny.

Dzieci — ciadki szkielety, na których śmieci trzymają się zdarte szmaty, i znów kroczy, wrozy, nogi wylazły w obwarzone, twarzyczki zżarte nędzą, głodem, chorobą.

Na rzecę w łódce ktoś śpiewa wysokim, jasnym głosem:

— Łuczące było, łuczące było nie chodyło, łuczące było, łuczące było nie budyty.”

Dziwnie odbija piskł pod czystym niebem od pośpiejnej okropności miasteczka. Dzieci zbliżają się w gromadę — gadają, krzyczą. Przyszyły nad brzeg to piły myszy. Łukiem spada akademia stworzonko na wodę. Płynię popięszenie z powrotem lot brze-

gowi — długi ogonek wyprężony jak struna, przebiegają gwałtem. Nie tapki, pyszczeć ledwo wstaje nad wodę. Już jest przy brzo. I natychmiast chwytają je dobrane ręce — i mysz leci z powrotem w wodę, daleko od brzo. I znów zawraca, i płynie, płynie, mozołnie, rozpaczliwie. I tak w kóło. Aż ustania drobne płatki, woda zaleje, porwie, zabierze.

Siedzą w kajaku i robi mi się niedobrze. Duszą za gardło frazylowa zmore. Trwa w powrocie melodia piosenki — i zły, okrutny chichot dzieci na brzegu.

Co im powiedzieli, ludziom pisklętom, nie mającym gniazda, mieszkańcom strasznego miasteczka, lokatorom upornych domów, głodomorom w łachmanach? Życie jest dla nich równie okrutne, jak one dla małego stworzenia. Bodaj okrucieństwo. Męcza się dużej. Jak można żądać, żeby nie były okrutne — one, zmiła dęda nędzą, pokrzywdzone w każdym momencie istnienia?

„Młodości, wszystkiego dziedzi-”

ci. O odpowiedzialność tylko nędzę, głód i rozpacz.

I kiedy wypływamy dalej na wodę, kiedy szeleszczą nad nami płatcie skrzydła i rozlega się z trzcinach nieustanny pisk pisklętek — uginających się w ciężkiej pracy, umierających w niewymagalnych łachmanach, pozbawionych szkoły, zujących słowem po bagażach.

O odpowiedzialność tylko nędzę, głód i rozpacz.

I kiedy wypływamy dalej na wodę, kiedy szeleszczą nad nami płatcie skrzydła i rozlega się z trzcinach nieustanny pisk pisklętek — uginających się w ciężkiej pracy, umierających w niewymagalnych łachmanach, pozbawionych szkoły, zujących słowem po bagażach.

O odpowiedzialność tylko nędzę, głód i rozpacz.

I kiedy wypływamy dalej na wodę, kiedy szeleszczą nad nami płatcie skrzydła i rozlega się z trzcinach nieustanny pisk pisklętek — uginających się w ciężkiej pracy, umierających w niewymagalnych łachmanach, pozbawionych szkoły, zujących słowem po bagażach.

O odpowiedzialność tylko nędzę, głód i rozpacz.

I kiedy wypływamy dalej na wodę, kiedy szeleszczą nad nami płatcie skrzydła i rozlega się z trzcinach nieustanny pisk pisklętek — uginających się w ciężkiej pracy, umierających w niewymagalnych łachmanach, pozbawionych szkoły, zujących słowem po bagażach.

O odpowiedzialność tylko nędzę, głód i rozpacz.

I kiedy wypływamy dalej na wodę, kiedy szeleszczą nad nami płatcie skrzydła i rozlega się z trzcinach nieustanny pisk pisklętek — uginających się w ciężkiej pracy, umierających w niewymagalnych łachmanach, pozbawionych szkoły, zujących słowem po bagażach.

O odpowiedzialność tylko nędzę, głód i rozpacz.

Julia Pelcing.

Fabryka: Łódź, Janowska 14.

ROZA

MATUSIEWICZ

członkini Związku Pracowników Komunalnych i Instytucji
Użyteczności Publicznej (sekcja p. elegn arek) pielęgniarka
szpitala im. Bersowna.

zmarła dn. 21 września b. r.

Cześć jej pamięci!

ZWIĄZEK PRACOWNIKÓW KOMUNALNYCH
I INSTYTUCJI UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ W POLSCE

Oddział Warszawa IX

Kongres Trade-Unionów Wielkiej Brytanii

Kongres angielskich związków zawodowych (Trade Union) obradował w tym roku w Blackpool, w dn. od 4 — 9 września. Był to poniekąd jubileuszowy bo 70-ty z kolei, kongres późniejszej organizacji zawodowej, liczącej obecnie bez mała 5 milionów członków; najwcześniejsze, jej przodki, miały nie więcej niż 1000 członków, skreślano tu wojnę, kiedy naukowcy nowych członków był wyjątkowo duży, ale też odpływał następni wkrótce no tym.

Z ważniejszych spraw i zagadnień, omawianych na kongresie, wymieniamy następujące:

1) Sprawa Anglii. Ruch robotniczy zbliżył poparcie, ze względu na sytuację międzynarodową i niebezpieczeństwo wojny, spowodowanej przez faszyzm, skłaje zbliżeniową Rządu. Część zwolenników jednak pragnęła uzależnić poparcie swa dla tej akcji od zmiany polityki zagranicznej Rządu. Kongres stał na stanowisku władz kierowniczych ruchu zawodowego, by poparcie związków traktować li tylko z punktu widzenia zawodowego, a nie politycznego. Kongres zajął w tej sprawie inną stanowisko, antyfaszystowską politykę, która swego czasu była przyjęta przez Chamberlaine.

2) Polityka zagraniczna. Kongres uchwalił rezolucję, potępiającą politykę zagraniczną Rządu komunistycznego, jako ideę na rękę krajom faszystowskim i siłą rzeczy prowokującą wojnę. Kongres zapowiedział, że ruch zawodowy uczyni wszystko, co w jego mocy, by obalić rządy konserwa-

tywne i doprowadzić do zwycięstwa Rządu robotniczego.

W sprawie hiszpańskiej żądano otwarcia granicy pieniężnej i przywrócenia Rządowi republikańskiemu prawa zakupu broni.

W sprawie Czechosłowacji domagano się, by Rząd niedzwrotnie oświadczył, że wystąpi po stronie Francji w razie napadu Niemiec na Czechosłowację. Kongres wystąpił przeciw wszelkiej protekcji Anglii na Czechosłowację, by smuciła ją do „rozczłonkowania” państwa.

Niektóre organizacje zażądały przed kilku miesiącami od centrali związkowej zwolnienia specjalnego kongresu w sprawie podległości zagranicznej. Zarząd odmówił, twierdząc, że nie nastąpiło nic takiego, coby naprowadziło do takiego kroku.

Na posiedzeniu „prywatnym” Kongres podzielił to stanowisko egzekutywy, ale też przyjął rezolucję, wyrażającą wielkie zwątpienie, by poszukiwać takich metod, któreby pozwoliły ogółowi ruchu zawodowego i zadowolili wszystkie zwłoki.

Chodzi tu specjalnie o sprawę Hiszpanii i znalezienie Rządu do porzucenia polityki „nieinterwencji” w sensie umiłowienia Republiki hiszpańskiej nabywaną bro-

3) Stanowisko do związków zawodowych. Kongres dążył do zwiększenia zaakceptował uchwałę Międzynarodówki Zawodowej, odrzucając warunki, postawione przez sowieckie związki zawodowe w sprawie ich przystąpienia do Międzynarodówki.

Kongres odrzucił wniosek go-

ników, by wszczęto obecnie nowe rokowania z Moskwą.

4) Bezrobocie. W sprawie bezrobocia, które nie przestaje być dla Anglii zagadnieniem palącym (liczba bezrobotnych sięga wcale 1.700.000) przyjęto uchwałę, żądając powołania specjalnego urzędu do walki z bezrobociem i opracowania planowej akcji w tym zakresie. Świadczenie, że obecnie nikt w Rządzie nie chce dźwigać odpowiedzialności za stan bezrobocia, że nie robi się nic w przewidywanym okresie kryzysu, po zakończeniu okresu zbiorów.

Postanowiono natychmiast interweniować u ministrów w sprawie bezrobocia.

Na kongres przybył Harold Butler, zastępczy dyrektor Międzynarodówki Biura Pracy w Genewie.

Wygłosił on przemówienie, w którym bardzo dodatnio ocenił działalność Międz. Biura Pracy. Mimo naprężenia, przeżywanego w Turcji — stwierdził Butler — byłoby błędem mniemać, że los Biura zależy wyłącznie od wydarzeń europejskich.

Gdyby nie prace Biura, dzięki którym 63 konwencje międzynarodowe stały się prawem, przebieg kryzysu ekonomicznego byłby dla klas pracujących jeszcze cięższy.

Najważniejszą zdobyczą Biura jest — zdaniem Butlera — ewolucja poglądów na światło na znaczenie ustawodawstwa społecz-

Myśl ekonomiczna i społeczna — pocięła duże poparcie. Jeśli klasa robotnicza chce, by prace Biura były wydawnicze, arsze, to musi stworzyć większą siłę i zepolnić ją organizacyjnie. Bez tego warunku Biuro nie spełni swego zadania jak należy.

Francuski pisarz-katolik o wyczynach hiszpańskich powstańców

JERZY BERNANOS: Wielkie cmentarze w świetle księżycy.

Istnieje u nas w Polsce mania polegająca na tym, że każdy, kto wrzucił jest, na niesprawiedliwość, kłamstwo i krzywdę, kto wniósł w istotny sens oświecenie, nacjonalizm, musi być „masonem” czy „komunistą”.

Z gwałtownością i zapalem, go. dym lepszej sprawy, rzuca się prasa reakcyjna na każdego pisarza, który myśli inaczej niż ona, który widzi to, czego reakcja nie widzieć nie chce.

Tak się też stało z Bernanosem.

Docekal się paru ostrych ataków ze strony naszej rodzimej prasy reakcyjnej, a doczeka się ich pewno i więcej. Kim jest ów Bernanos? Mason? Komunist? Pisarz na żołdzie „obcych agentów”?

Bernanos jest ULTRA-KATO. LICKIM pisarzem francuskim, monarchistą.

„Wielkie cmentarze w świetle księżycy” — taki tytuł nosi ostatnia książka Bernanosa; pisarza na Majorce (wypły Balmarskiej). Są to rozmyślenia na temat Kościoła, klery, chrześcijaństwa i wojny. Zmysłania człowieka o gotym, pełnym miłości sercu, czułym na grozę nędzy i okrucieństwo woj-

OPRZĘDZIE OD BÓLU GŁOWY
JEDYNA DOPROWADZAJĄCA DO
KOWALSKINA
dla osób z bólem głowy
PRZY PRZEBIEGU GRYPI I KATARZE

Zła jest moc Pieniędzy — twierdzi Bernanos.

„Potęga złota głosi pojęcie Boże” — żądają chrześcijanie jest, że opóźni podanie światła władzy złota, że „utrzymał hierarchię wielkości ludzkich, podtrzymał ho-

Wielkie cmentarze w świetle księżycy” pisane są przez człowieka o sercu wrażliwym i czułym na prawdę, jest Bogu, ale jest zarazem pesymistycznym spojrzem w przyszłość człowieka...

Bernanos podaje kilka przykładów bestialstwa faszystowskich „ideowców”:

Dawny mój Palmy stary i zasłużony lekarz, za należenie do partii radkalnej — skazany został na śmierć. Mimo, że był on małżonkiem żony, ze swej pobieżności kobiety, mimo, że na jego

W żadnym kraju może nie mieć iker taki władzy jak w Hiszpanii, w niewiele możej kraach odegrał swą rolę w tej zdradzie.

Bernanos jest szczerze wierzącym katolikiem i dlatego pewno je go książka jest buntem przeciw ob- ludzie klery.

Kiedy przeprowadzone przez

Przedasia pieczętliwość w wykazywaniu swa lojalności, ba, nawet aprobata!

Książka Bernanosa jest buntem przeciw wojnie, która stała się jedną z normalnych form aktywności faszystowskiej.

Pokół okupuje się co 20 lat. Świeceniem milionów ludzi — pi- sze autor. Jeżeli pokół kosztuje tak wiele, to najoczywistej ko- stem obecny nie jest wart.

Narodowa rewolucja hiszpańska (gen. Franco) kryje w sobie OŚWIEŻU — twierdzi autor.

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

Przy gen. Franco spotykamy

preczliw tym wszystkim, który

podrywając się pod sztandar pa-

triotyzmu, sięją zło.

Książka Bernanosa zasługuje na

przecczytanie. Jest jeszcze jednym

dowodem naczynego świadka, kió

regu o stronniczość nie można

przecież podejrzewać.

„Wielkie cmentarze w świetle

księżycy” pisane są przez człowie-

ka o sercu wrażliwym i czułym na

prawdę, jest Bogu, ale jest zaraz-

em pesymistycznym spojrzem w

przyszłość człowieka...

Bernanos podaje kilka przykła-

dów bestialstwa faszystowskich

„ideowców”:

Dawny mój Palmy stary i zasłu-

żony lekarz, za należenie do

partii radkalnej — skazany zo-

stał na śmierć

Polski lot do stratosfery Tajemnice promieni kosmicznych

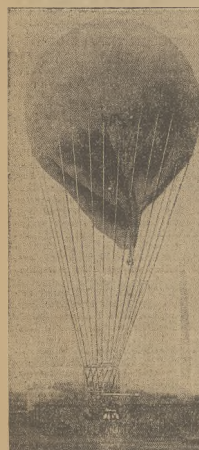
i innych nieznanych zjawisk atmosfery mają być zbadane przez polskich uczonych

PROF. PICCARD, PIERWSZY ZWYCIĘZCA STRATOSFERY W SPECJALNIE SKONSTRUOWANYM HELMIE OCHRONNYM.

Jak wiadomo, Rada Główna LOPP postanowiła zorganizować polski lot do stratosfery. Bezpośrednią organizacją lotu zajęli się specjalnie wybrani Komitet organizacyjny, który wyznaczył lot na jesień 1938 r., dając Wytwórni balonów i spadochronów w Legionowie zamówienie na wykonanie balonu, wykonanie hermetycznie zamkniętej gondoli oraz zajęli się wyposażeniem naukowym całej wyprawy.

W następnej kolejności została wyłoniona Rada Naukowa, Rada Techniczna oraz Komisja do spraw budowy balonu stratosferycznego przy Wytwórni balonów i spadochronów w Legionowie.

SOWIECKI BALON STRATOSFERYCZNY.

UCZESTNICY POLSKIEGO LOTU DO STRATOSFERY: KPT. BURZYŃSKI I DR. JODKO - NA KRIEWICZ.

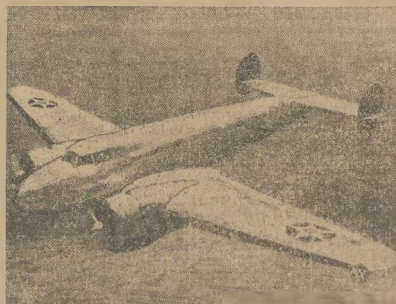
Zadaniem Rady naukowej było opracowanie naukowego ekwipowania stratosfery i opracowanie wszelkich aparatów do tego celu potrzebnych, a więc zajęto się sprawą:

- 1) promieni kosmicznych,
- 2) badaniem stratosfery pod względem fizycznym i chemicznym,
- 3) badaniem ozonu stratosferycznego,
- 4) badaniami meteorologicznymi i innymi naukowymi zagadnieniami.

Rada Techniczna opracowała zagadnienie wyposażenia gondoli w aparaty pokładowe, odbiorniki i nadajniki radiowe, aparaty fotograficzne, zajęła się zagadnieniem pomiarów osiągniętej wysokości przez balon w danej wysokości przez balon zaopatrzeniem balonu w aparaty do regeneracji powietrza i t. p.

Komisja do spraw budowy balonu miała za zadanie zaprojektowanie samego balonu, jego profilu, konstrukcję klapy, rozrywacza, wybór i budowę tkaniny na powłokę, opracowanie gumy, ochronę powłoki balonu przed niszczącymi czynnikami stratosferycznymi, wykonywanie prób i wszelkich pomiarów wytrzymałości oraz innych szczegółów budowy balonu. W toku prac wyłoniła się sprawa odpowiedniego profilu balonu i odpowiednio lekkiej jego wagi. Z przeprowadzonych wyliczeń wy-

niknęło, że balon musi mieć kształt podłużny, zamiast dotychczasowych kulistych. Na tej podstawie konstruktor balonu, inż. Józef Paczosa, zaprojektował i opracował profil kształtu jaja zwróconego węższym końcem ku doli. Objętość balonu wynosi 124 000 m.³ po całkowitym napelnieniu, a wysokość startowa 120 m. Balon napelniony będzie wodorem. Jakkolwiek Ameryka zgadzała się sprzedać nam odpowiednią ilość balonu, zbyt długi czas dostawy nie pozwolił nam jednak wykorzystanie tej oferty.

AMERYKANSKI SAMOŁOT STRATOSFERYCZNY.

Gondola zostanie przymocowana do balonu za pośrednictwem taśm o bardzo dużej wytrzymałości. Specjalne urządzenie pozwoli na oderwanie się jej z chwilą zelektrycznienia się powietrza. Przymocowana do gondoli linka rozrywacza natychmiast rozpruje unoszącą się wówczas do góry powłokę i spowoduje prawie natychmiastowe wypuszczenie gazu.

Pod względem wytrzymałościowym i rozkładających się na naprężenia na różne części powłoki użyto 3 rodzaje tkaniny przegumowanej. Tkanina ciężka użyta

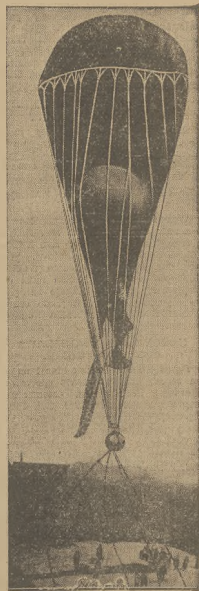
została na górną część balonu, wystawioną na największą pracę szczególnie podczas startu. Srebrną i lekką użyto w części bocznej na inne części powłoki. Tkaniny wykonane w Polsce z przędzy jedwabnej.

Ze względu na okrycie powłoki balonu przed działaniami różnych niszczących ją czynników i przeciwdziałaniu się wpływu gazu tkanina została przegumowana od strony zewnętrznej i wewnętrznej.

Chcąc uzyskać maksimum wysokości, a jednocześnie zabrać do gondoli jak najwięcej aparatów naukowych i balastu, należało wykonać nie tylko mocną i lekką tkaninę, lecz i przegumować ją tak, aby nie obciążać zbyt ino balonu i dać błonę dostatecznie nieprzepuszczalną i odporną na niszczące czynniki. W tym celu należało opracować zupełnie nowy sposób powlekania tkaniny, gdyż metodami dotychczasowymi żądanego efektu uzyskać nie było można.

Gondolę wykonano ze stopu zwanego hydranialium. Stop podobny przedstawia materiał lekkiej a bardzo wytrzymały. Gondola ma kształt kuli o średnicy 2,4

Start odbędzie się z Doliny Chocholowskiej pod Zakopanem, obsługę balonu pełnią kpt. Burzyński i dr. Jodko - Narkiewicz. Pierwszy jako pilot, drugi jako obserwator. Data startu (druga połowa września względnie pier-

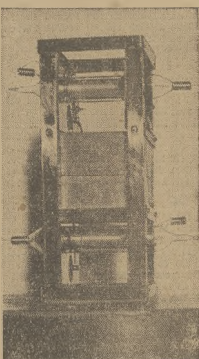

BALON STRATOSFERYCZNY PROF. PICCARDA.

wsze dni miesiąca października], uzależniona jest od pogody.

Koszt całej imprezy wyniesie około 400 000 zł.

Na start balonu zostali zaproszeni stratonauci w osobach Prof. August Piccard, Amerykanin Mir. Stevens, Dr. Jan Piccard oraz lotnik Szwajcarski Dr. Tilgenkamp.

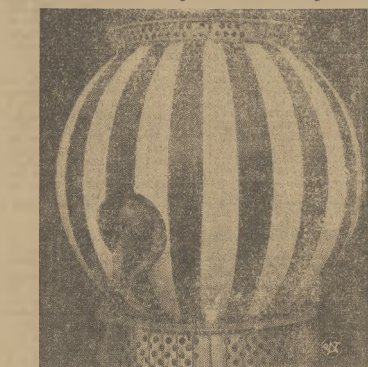
JEDEN Z PRECYZYJNYCH PRZYZRĄDÓW DO BADANIA PROMIENI KOSMICZNYCH.

W jakim celu podejmowane są wyprawy stratosferyczne i jak przeprowadzane są badania zjawisk atmosfery

Nie jeden z naszych czytelników czytając o przygotowaniach do polskiego lotu do stratosfery, niewątpliwie zapyta czego możemy oczekiwać po badaniach stratosfery i jakie cele przyswiecają organizatorom tej niebezpiecznej imprezy.

Otóż zjawiska zachodzące w stratosferze (najniższej warstwie powłoki) są więcej lub mniej związane ze zjawiskami zachodzącymi wyżej i przestudiowanie oraz poznanie dokładne procesów chemicznych i fizycznych, jakie się tam odbywają, zawsze jest jednym z najważniejszych zagadnień nauki. Zjawiska zachodzące w tych warstwach powietrza warunkują nam m. in. stan pogody i jej prognozę.

Wiemy dalej, że jony w atmosferze są ośrodkami kondensacji pary wodnej, zawartej w powietrzu, a jonizacja powietrza powstaje na skutek działania tajemniczych promieni kosmicznych. Te ostatnie mają swe źródło gdzieś w przestrzeni i liść ich wzra-

POLSKI BALON STRATOSFERYCZNY „GWIAZDA POLSKI”.

sta w miarę wznoszenia się wyżej. Badanie wspomnianych promieni kosmicznych, które przedstawiają dotąd zagadkę dla nauki i techniki, a których poznanie możliwe jest tylko w stratosferze odbywać się może tylko przy pomocy balonów pilotowanych przez ludzi. Od samego zarania lotów stratosferycznych zagadnienie to nie przestało być aktualnym, a więc ulepszały instrumenty naukowe dają impuls do coraz to nowych odkryć.

Pierwszy lot prof. Augusta Piccarda miał na celu w pierwszym rzędzie badanie tych promieni.

Podczas lotów stratosferycznych wykonywane są zapomocą przyrządów mierzenia temperatury i zmian ciśnienia barometrycznego od chwili oderwania się od ziemi aż do czasu osiągnięcia najwyższego górnego punktu.

2) Określa się zmiany ciśnienia

powietrza na różnych wysokościach. Wykonuje się obserwacje szybkości i kierunku wiatru na różnych wysokościach.

3) Ustala się zmiany w przewodnictwie elektrycznym powietrza. Pobiera się próbki powietrza stratosferycznego na różnych poziomach i bada się je w pracowniach fizycznych i chemicznych.

4) Porównuje się jasność słońca, nieba i ziemi.

5) Dokonywane są badania drobnostrojów, gdyż chodzi o poznanie, które z nich znajdują się w stratosferze i co je utrzymuje przy życiu w tak trudnych warunkach bytowania.

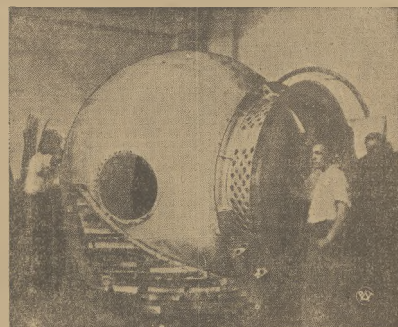
6) Przeprowadzane są badania celu zastosowania stratosfery do lotów, a szczególnie do nauki balonowej ze względu na przegrzewanie się gazu i związane z tym zwiększanie się jego siły nośnej.

7) Przeprowadza się studia nad sygnałami radiowymi i optycznymi.

8) Przeprowadza się oznaczenie wysokości przy pomocy fotografi. Dzięki temu mamy kontrolę wysokości, mierzonej barometrem. Z tych wysokości dokonywane są fotografie przy pomocy podświetlanych promieni, które pozwalają zobaczyć i wyznaczyć krzywiznę ziemi. Podobny system pozwala dokonywać zdjęć poprzez zanglony horyzont.

9) W stratosferze wreszcie przeprowadza się pomiary pola magnetycznego i ustala się jego działanie.

Nie wyczerpuje się na tym wszystkie możliwości, jakie mogą być z naukowych odkryć podobnych badań; wiele poważnych, ukrytych przed nami zjawisk czeka dopiero na ich odkrycie, wiele znów innych na ich wyjaśnienie i do dokładne zbadanie.

GONDOLA POLSKIEGO BALONU STRATOSFERYCZNEGO.

